

Nederland wint *de grote wisselprijs* op de

INTERNATIONALE FILMWEDSTRIJD 1951

Onze vertegenwoordiger naar het UNICA-Congres, dat dit jaar te Glasgow werd gehouden, is nog niet teruggekeerd, doch zond ons telegrafisch de voor ons zeer belangrijke uitslag.

In de categorie „Documentaire films” behaalde de heer P. DE GROOT met zijn film „PARIS” (Parijs op de teken tafel) de EERSTE PRIJS.

Dit op zichzelf is reeds een grote voldoening, doch deze film werd ook DE BESTE FILM VAN DE WEDSTRIJD geacht, zodat aan de heer De Groot ook de wisselprijs, indertijd door de Ned. Smalfilm Liga beschikbaar gesteld, werd uitgereikt.

Wij wensen de heer P. DE GROOT met deze dubbele overwinning van harte geluk en hopen dat zijn succes voor heel filmend Nederland een aansporing mag zijn om hem te evenaren, zo mogelijk nog te overtreffen.

Deze film is niet dezelfde die op ons N.O.V.A.-Congres bekroond werd, maar een 16 mm versie daarvan; de N.O.V.A.-film was een 8 mm.

De heer De Jong seinde ook nog, dat in het algemeen landenclassement Nederland de vijfde plaats inneemt. Zodra verdere gegevens bekend zijn, wij moeten daartoe op de terugkomst van de heer De Jong wachten, volgt een uitgebreid verslag.

De N.O.V.A. Secretaris:

J. A. RODBARD.

UNICA CONGRES

1951

Het Unica Congres 1951 te Glasgow ligt weer achter ons en de NOVA kan tevreden zijn met de behaalde resultaten. Dank zij de film „Paris Joli Souvenir” van de Heer P. de Groot, lid van de H.A.F., had Nederland de eerste prijs in de categorie „Documentaire” en kwam Nederland als vijfde uit het klassement.

1.	Spanje	216.2
2.	Frankrijk	212.1
3.	Italië	187.4
4.	Groot Brittanië	178.8
5.	Holland	178.0
6.	België	176.8
7.	Zwitserland	170.6
8.	Denemarken	167.7
9.	Portugal	161.4
10.	Duitsland	150.0
11.	Noorwegen	149.3
12.	Zweden	130.6
13.	Luxemburg	120.7
14.	Brazilië	107.9

Verder kreeg de Heer De Groot voor één jaar de wisselprijs, welke destijds door Nederland beschikbaar is gesteld voor de beste film van het Congres. Deze prijs was de laatste 3 jaren in het bezit van Frankrijk en werd 2 maal achtereenvolgend gewonnen door Dr. Cherigier te Parijs. Dat de Heer De Groot onbedreigd en met een flinke voorsprong de beste film van het Congres leverde blijkt uit de volgende cijfers:

Speelfilms,	Gotas,	Spanje	77.1
Genre,	Retorno,	Spanje	77.8
Documentaire,	Paris,	Holland	80.6

In de categorie „Documentaires” zagen de cijfers aan de kop er als volgt uit:

1.	Paris,	Holland	80.6
2.	Le Sang c'est la Vie,	Zwitserland	79.8
3.	Fondeurs de Cloches,	Frankrijk	70.1

Het verschil tussen „Paris” en de Zwitserse film „Le Sang c'est la Vie” is niet groot, doch m.i. is er eerder sprake van een overwaardering van de Zwitserse film dan van de Hollandse.

„Paris Joli Souvenir” kreeg zonder twijfel van bijna alle juryleden een hoog cijfer. Wanneer 12 juryleden tot een gemiddelde van 80.6 komen, dan moet er wel enige malen minstens 90 gegeven zijn, wat volgens het „fiche de cotation” van de „Unica” „excellent” betekent. De Hollandse gedelegeerde had dan ook heel wat complimentjes in ontvangst te nemen. Men vond het een echte amateurfilm. De maker had nu eens laten zien hoe een goede documentaire gemaakt kan worden op een vacantiereis en hij had de film met verstand gemonteerd. Dit waren zo ongeveer de reacties. Omtrent de Zwitserse film, die tweede werd, wil ik nog vermelden dat het een kleurenfilm van de Heer André was, die met medewerking van en ten behoeve van het

Zwitserse Rode Kruis was gemaakt ter bevordering van de bloedtransfusie. Men zal hieruit begrijpen dat deze film niet de indruk wekte met de middelen van een amateur te zijn gemaakt.

De andere Nederlandse films brachten het er minder goed af. „Archief Varia” van de U.S.A. kreeg 49.8 en werd in de categorie speelfilms 12e. In de categorie genre films werd „Obsessie” van Zaatman & Mc. Gillavry met 47.6 8e en „Burlesque”, van Brumsteede met 31.1 17e. Wat is wel de reden hiervan?

In de eerste plaats m.i. het feit dat het alle 8 mm films waren. De 8 mm projectoren zijn nu eenmaal niet zo lichtsterk dat zij het kunnen opnemen tegen de 16 mm toestellen en goede fotografie komt daardoor minder tot zijn recht. Men kan nu wel zeggen dat de jury daarmee rekening moet houden, doch in de praktijk geschiedt dat nu eenmaal niet. Een aparte wedstrijd voor 8 mm en voor 16 mm films zou hiervoor de enige oplossing zijn en daar is weer heel wat aan vast.

„Archief Varia” werd met de bijbehorende muziek vertoond, „Obsessie” moest helaas gedraaid worden zonder muziek.

J. J. de Jong,

Den Haag.

V.l.n.r. De secretaris van de Unica, Jean Borel, de Spaanse gedelegeerde Calderan, de Fransman Huchet, als Schotten en de President van de Scottish Filmcouncil, Mr. Oakley, President of the Board of Trade of Scotland.

Aangezien de draaitafel in de filmcabine stond en de 8 mm projector (zonder stroboscopische schijf) in de filmzaal was opgesteld, was contrôle op de snelheid van de projector niet mogelijk, zodat wij moesten besluiten af te zien van de muzikale begeleiding, welke bovendien zeer ingewikkeld was tengevolge van het grote aantal platen, welke soms slechts gedeeltelijk moesten worden gebruikt. „Obsessie” miste hierdoor dus de ondersteuning van de suggestieve bijbehorende muziek. „Burlesque” schijnt in het algemeen door de juryleden niet begrepen te zijn. Van één enkele zijde hoorde ik waardering voor deze film. Blijkbaar kunnen weinigen zich in de gedachtengang van de maker verplaatsen.